

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ!

Здравейте и за много години!

Вярвам, че 2022 г. ще е много по-спокойна и ползотворна в професионален и личен план от изминалото под сянката на ковид пандемията време.

Вече няколко години поред, през призмата на сп. „Професионално образование“ се наблюдават две значими тенденции. Първата е все по-голямото значение, което се отдава на компетентностния подход и ученето чрез правене. Този извод може да бъде направен въз основа на непрекъснато променящия се профил на статиите, публикувани в списанието. Учени от цяла Европа все повече споделят опит и знания на страниците на изданието. Много от ръкописите са подготвени на база на изключително сериозни и качествени изследвания – и основна заслуга за такъв тип текстове имат българските автори.

Втората тенденция е продължаващият процес на „отваряне“ на българските учители към по-специфични занимания и към научна дейност. Вижда се все по-ясно, че за мнозина от преподавателите вече не е достатъчно да влязат и да разкажат урока си в час. Дошло е времето за придобиване и използване на специфични компетентности и нестандартни подходи в работата с децата – и както виждаме през страниците на „Професионално образование“, тази необходимост е непринудена и осъзната. Понякога това се случва по настояване на ръководството, но много по-често е спонтанна инициатива на учителите и израз на удоволствие и удовлетворение от добре организирана и успешна работа.

Тенденцията е очаквана. Немислимо е във време на добавена реалност, автоматизация на различните процеси и обективната необходимост да не сме готови да сменим няколко професии по време на трудовата си кариера и да разчитаме на знания отпреди 20 години. Да не ги надграждаме по начин, подходящ за много по-динамичната действителност. Вярвам, че в тази действителност ще расте тежестта на училищата с най-богата и дълголетна история



у нас – професионалните гимназии. Не заради предлагани екстри, като обществитие или безплатен транспорт, а заради възможността да получиш професия и практически опит, полезен за реалния живот.

Пътят е правилен – това показва засилващото се взаимодействие между учители, родители и работодатели, които заедно работят за модернизация на обучението по професия и за промяна в начина на мислене на обучаваните. Ученето през целия живот е важно толкова, колкото и обучението в училище, но стъпва върху фундамента и навиците, придобити на училищната скамейка. Дуалното обучение, професионалното ориентиране и придобиване на нови компетентности, валидирането на неформални знания и умения са част от едно цяло, водещо до добра реализация на трудовия пазар. Затова призовавам бизнеса да има по-сериозно участие по време на уроците, да „формира“ у обучаваните знания и умения, които иска да използва на практика след това. Няма значение дали това става в класната стая, или в център за професионална квалификация. Ученето е за цял живот, стига да сме придобили нужните навици и желание. Човекът трудно се състезава с машините по отношение на монотонните дейности, но именно той е нужен, за да управлява тези машини и да им вдъхва част от своето дръзновение и творчество.

За поредна година се обръщам към всички вас заедно да продължим да развиваме ученето през целия живот и придобиването на нови компетентности и умения. Вие – като споделяте, ние – като публикуваме вашите знания, опит и научни постижения на страниците на списанието. По този начин споделяме с все по-голям кръг от читатели и приятели информация, която може да ни движи напред.

Защото и най-големият успех е безсмислен, ако не бъде споделен и не даде възможност и на други хора да използват неговото богатство.

Желая ви спорна и успешна творческа година!

Проф. д-р Тоня Георгиева
Главен редактор